

Wywiad z Friedholdem Scheunertem prezesem Związku Kamieniarskiego w Saksonii

Jak długo istnieje oraz jaki jest cel działania Związku Kamieniarskiego w Saksonii? Ile firm obecnie zrzesza?

W 2014 roku związek będzie obchodził jubileusz 550-lecia istnienia! Jest w pierwszym rzędzie związkiem pracodawców i reprezentuje interesy zakładów członkowskich kamieniarzy i rzeźbiarzy na poziomie politycznym, społecznym i publicznym. Gwarantuje prawa taryfowe, na podstawie których negocjowane są ze związkiem zawodowym wynagrodzenie za pracę i warunki pracy. Związek chroni obowiązek mistrzowski, tzn. do prowadzenia zakładu rzemieślniczego branży kamieniarskiej konieczny jest (z reguły) tytuł mistrzowski. Tytuł ten uzyskuje się po odbyciu czteroczęściowego kształcenia oraz zdaniu egzaminu przed izbą rzemieślniczą oraz komisją egzaminacyjną branży kamieniarskiej. Dodatkowo w zakresie działań związku leży wspieranie działań promocyjnych związanych z rzemiosłem kamieniarskim oraz dbanie o jego wizerunek, tradycje i zwyczaje, takie jak np. absolucja czeladników.

Związek reprezentuje interesy rzemiosła, lobbuje i opowiada się za wprowadzeniem pieczęci jakości dla swoich zakładów członkowskich. W zakresie edukacji związek wspiera oraz zapewnia kształcenie i egzaminowanie kamieniarzy i rzeźbiarzy, współtworzy w sposób miarodajny zasady kształcenia czeladników i mistrzów. Aby zapewnić najwyższą jakość wiedzy w branży, członkowie związku tworzą komisję egzaminacyjną. Do kontaktów ze swoimi członkami, jak i na zewnątrz związku używana jest platforma komunikacyjna oraz sieć. Związek współpracuje i umożliwia swoim członkom korzystanie z usług rzeczoznawców oraz doradców prawnych. Członkowie związku uzyskują dodatkowe korzyści przy zakupie różnorodnych dóbr i towarów. Związek posiada obecnie w Saksonii 130 członków.

Jak doszło do zorganizowania wspólnej konferencji w pasie przygranicznym „Kamień naturalny w sercu Europy” i czy mają Państwo podobne doświadczenia?

Pomysł wspólnej konferencji pod tytułem „Kamień naturalny w sercu Europy” powstał z inicjatywy polskiego Związku Pracodawców Branży Kamieniarskiej. Ten pierwszy krok przyjęliśmy z wielką radością i z wielkim zaangażowaniem przygotowujemy obecnie dalsze wspólne działania. Pomysł współpracy transgranicznej nie jest czymś nowym. Do tej pory pomiędzy gminą Demitz-Thumitz, siedzibą Krajowego Związku Cechu, a Piechowicami w Karkonoszach realizowany jest wspólny projekt tematyczny. Tradycje rzemieślnicze związane z obróbką kamienia oraz produkcja szkła prezentowane są turystom po obu stronach granicy. Wynikami tej współpracy są „Szklany Ogród” w Piechowicach, „Stara piła kamieniarska” w Demitz-Thumitz, jak również przewodnik rowerzysty „Drogi do szkła i granitu pomiędzy Karkonoszami a górzystym krajem Łużyc”.

Jakie widzi Pan perspektywy na dalszy rozwój współpracy pomiędzy związkami kamieniarskimi z Polski i Niemiec?

Na konferencji w Karpaczu omówiono niektóre pomysły, które mają się przenieść w nadchodzącym roku w konkretne projekty. Na przykład ma powstać modelowy system kształcenia pomiędzy Szkołą Kamieniarską w Demitz-Thumitz, zakładami członkowskimi Związku Cechów w Saksonii a technikum w Strzegomiu. Uczniowie technikum odbywaliby praktyki zawodowe w zakładach kamieniarskich oraz byłiby kształceni w ramach kształcenia modułowego w Szkole Kamieniarskiej w Demitz-Thumitz w zawodzie kamieniarz. Przykładem takiego projektu mogłoby być turystyczne wykorzystanie granitu w wizerunku miasta Strzegomia oraz kopalń na przykład w znaczeniu „Miejsce tematyczne – granit”. Jak to mogłoby wyglądać, można zobaczyć na przykładzie Wioski Granitowej Demitz-Thumitz, która wykorzystuje w ostatnich latach konsekwentnie „swój” granit łużycki w celach zagospodarowania turystycznego. Istnieją również pewne pomysły, aby zorganizować wspólnie dwujęzyczne kursy dokształcające w formie Akademii Zimowej. W miesiącach od stycznia do marca oferowane są takie kursy dokształcające dla mistrzów i czeladników w Szkole Kamieniarskiej w Demitz-Thumitz. Takie kursy można by poszerzyć o coroczną ofertę wycieczki do kopalń i branżowych zakładów kamieniarskich obu związków. Ważna jest również dalsza współpraca w

d dziedzinie promocji medialnej. W tym względie należałoby uwypuklić różnorodność zastosowania kamienia naturalnego. Należałoby również przedyskutować wspólne kształcenie studentów architektury w Saksonii i w Polsce. Tylko wspólnymi siłami i organizując wspólne projekty możemy przekonać społeczeństwo o wartości kamienia naturalnego, podnieść jakość metod jego obróbki oraz kształcić dalej młodzież w tym zawodzie po to, aby podołać wyzwaniom rynku przyszłości.